

BIBΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

Victoria Hislop, τι συνέβη «Μια νύχτα του Αυγούστου»;

Το νέο βιβλίο της Victoria Hislop είναι γεγονός και φέρνει στο φως τη συνέχεια του δράματος που άφησε πίσω του το best seller «Το νησί»

Της ΚΕΛΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

Η αγαπημένη συγγραφέας, που πριν έναν χρόνο περίπου απέκτησε την ελληνική υπηκοότητα, αποφάσισε κατά τη διάρκεια της καραντίνας να αναμετρηθεί και πάλι με τους ήρωες που της χάρισαν μεγάλες συγκινήσεις και να γράψει όσα ακολούθησαν «Μια νύχτα του Αυγούστου». Απλή, χαμογελαστή και προσιτή, μίλησε στην ATHENS VOICE για το νέο της μυθιστόρημα, για την τηλεοπτική σειρά που ετοιμάζει και πάλι στην Ελλάδα, για τα βιβλία που έχει στο κομοδίνο της, και δεν δίστασε να μοιραστεί σκέψεις και συναισθήματα για το Brexit και τον Μπόρις Τζόνσον.

«Μια νύχτα του Αυγούστου». Γράφατε αυτό το μυθιστόρημα κατά τη διάρκεια της καραντίνας. Οι συνθήκες απομόνωσης σας έφεραν πιο κοντά με τους λεπρούς ήρωες της ιστορίας σας; Ναι, σίγουρα. Ζούσαμε απομονωμένοι, με μια ανίατη ασθένεια δίπλα μας, δεν μπορούσαμε να αγκαλιάσουμε ο ένας τον άλλον, να δούμε φίλους και οικογένεια και υπήρχε φόβος διάχυτος γύρω μας. Τόσο πολλά πράγματα μου θυμίσαν αυτήν την κατάσταση.

Πώς νιώσατε όταν αρχίσατε να συναντάτε πάλι τους χαρακτήρες του βιβλίου σας «Το νησί»; Ήταν σαν να βλέπω παλιούς φίλους – δεν μπορούσα να

συναντήσω τους πραγματικούς φίλους μου, αλλά οι φανταστικοί ήταν ένα υπέροχο υποκατάστατο. Μου αρέσουν πολύ οι χαρακτήρες μου όταν γράφω γι' αυτούς, οπότε ήμουν ευτυχής που άνοιξα το σημειωματάριό μου και κατά περιεργό τρόπο τους βρήκα εκεί να με περιμένουν. Κάποιες από τις ιστορίες τους δεν είχαν «κλείσει». Προφανώς της Άννας είχε ολοκληρωθεί. Ο θάνατός της έβαλε τελεία στην ιστορία της αλλά ταυτόχρονα δημιούργησε νέα ξεκινήματα για σχεδόν όλους τους άλλους χαρακτήρες: οι ζωές του Μανώλη, του Ανδρέα, του Αντώνη (των τριών αντρών που την είχαν αγαπήσει) είχαν αλλάξει δραματικά. Και φυσικά και εκείνη της Μαρίας, που τελικά έγινε μητέρα της κόρης της Άννας, της Σοφίας. Το να γίνεις γονιός αλλάζει όλη σου τη ζωή – και σχεδόν μέσα σε μια νύχτα, η Μαρία ανέλαβε αυτόν τον νέο ρόλο. Γι' αυτό λοιπόν ήμουν ενθουσιασμένη. Υπήρχαν τόσα πολλά να επιλυθούν.

Victoria Hislop,
Μια νύχτα του
Αυγούστου,
εκδ. Ψυχογιός

Μπορούμε πραγματικά να ορίσουμε τον εαυτό μας αντίθετα από την καταγωγή μας ή αργά ή γρήγορα βρισκόμαστε ευθυγραμμισμένοι με το παρελθόν; Νομίζω ότι είμαστε όλοι «προϊόντα» όσων έχουν προηγηθεί – όσο κι αν προσπαθούμε να γράψουμε τις δικές μας ιστορίες, καθοριζόμαστε εν μέρει από πού προερχόμαστε, πώς

μεγαλώνουμε, πόσο πολλή ή λίγη αγάπη μάς έχει δοθεί. Είναι σχεδόν αδύνατο να ξεχαστεί το παρελθόν μας – μερικές φορές η ψυχοθεραπεία προσπαθεί να το κάνει αυτό, αλλά όχι πάντα με επιτυχία. Όσο για το αν «ευθυγραμμίζομαστε» με αυτό, δεν είμαι σίγουρη. Όμως στοιχεία του παρελθόντος πάντοτε παραμένουν μέσα μας και μπορούμε να αναγνωρίσουμε τόσα πολλά από τα χαρακτηριστικά μας σε σχέση με κάτι που έχει συμβεί – αν όχι άμεσα σε εμάς – τότε σε όποιον μας μεγάλωσε.

Το βιβλίο σας «Καρτ Ποστάλ» μεταφέρεται στη μικρή οθόνη στην Ελλάδα. Ποια είναι τα συναισθήματά σας; Μεγάλος ενθουσιασμός και ευτυχία. Και σε τόσα πολλά επίπεδα. Έχω περάσει τους τελευταίους έξι μήνες δουλεύοντας με ταλαντούχους ανθρώπους – φυσικά όλοι Έλληνες. Οι σεναριογράφοι: Αλεξάνδρα Κατσαρού, Νίκος Απειρανθήτης, Δώρα Μασκαβάνου και Παναγιώτης Χριστόπουλος, με έχουν εκπλήξει όλοι με τις ικανότητές τους και τη φαντασία τους, καθώς μεταφέρουν τις ιστορίες μου στην οθόνη. Υπάρχει φυσικά και ο Ανδρέας Κωνσταντίνου, ο πρωταγωνιστής μας, που σε μαγεύει – είναι τέλειος στον ρόλο του και κάθε μέρα τον κάνει όλο και πιο δικό του. Το βρίσκω δύσκολο να τον αποκαλέσω Ανδρέα τώρα πια, μου βγαίνει αυθόρμητα να τον φωνάζω «Ιωσήφ», το όνομα του ρόλου του. Και ο σκηνοθέτης, οι βοηθοί σκηνοθέτες, ο διευθυντής φωτογραφίας, ο ηχοηλόγητος, ο σκηνογράφος, ο σχεδιαστής κοστούμιών, οι υπεύθυνοι μακιγιάζ και μαλλιών – όλοι είναι φανταστικοί. Ο διευθυντής παραγωγής μας είναι επίσης ιδιοφυΐα: έχει συντονίσει αυτή την τεράστια ομάδα και έχει προετοιμάσει ολόκληρη την παραγωγή, η οποία είναι περιπλοκή: δώδεκα επεισόδια, με δεκάδες διαφορετικές τοποθεσίες και νέους ηθοποιούς σε κάθε μία. Σχεδόν η μόνη σταθερά είναι ο ίδιος ο Ανδρέας Κωνσταντίνου. Το καστ είναι τέλειο – και υπάρχουν πολλές ευχαρίστες εκπλήξεις.

Brexit και Μπόρις Τζόνσον. Σκέψεις και συναισθήματα. Σκέψεις: Ήταν τραγική η ιδέα του δημοψηφίσματος αρχικά (και ήταν απόφαση του Ντέιβιντ Κάμερον). Και η απόφαση του Μπόρις Τζόνσον να υποστηρίξει το Brexit φαίνεται πως ήταν μια απόφαση που πήρε για να ικανοποιήσει τις προσωπικές του φιλοδοξίες. Μόλις αρχίζουμε να βλέπουμε τις συνέπειες (όλες τους καταστροφικές) όσον αφορά τις επιχειρήσεις. Για έναν χρόνο, έχουμε επικεντρωθεί τόσο στην πανδημία που κανείς δεν έχει παρατηρήσει τα προβλήματα που εξελίσσονται – αλλά για πολλές επιχειρήσεις ήταν το τέλος. Ήταν καταστροφική η διεξαγωγή του δημοψηφίσματος το 2016 και τα αποτελέσματα θα το αποδείξουν δυστυχώς. Συναισθήματα: Ο θυμός μου έχει ουσιαστικά μετατραπεί κυρίως σε θλίψη. Το να βλέπω τη χώρα όπου μεγάλωσα να γίνεται περισσότερο εσωστρεφής και λιγότερο φιλόξενη, με λυπεί πραγματικά. Τα παιδιά μου μου απαγορεύουν να αναφέρω το όνομα του πρωθυπουργού μας στο σπίτι καθώς τους προκαλεί υπερβολική οργή.

Θα μπορούσατε να αντέξετε 24 ώρες χωρίς κινητό και πρόσβαση στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης; Φυσικά! Και μερικές φορές το κάνω! Αισθάνεσαι φανταστικά όταν το κάνεις αυτό. Ζεις την κάθε στιγμή, εστιάζεις στους ανθρώπους που είναι γύρω σου, στο μέρος που βρίσκεσαι – χωρίς να αναφέρεσαι συνεχώς σε άλλα πράγματα. Είναι φοβερή αποτοξίνωση. Μεγάλωσα δεκαετίες πριν το κινητό τηλέφωνο γίνει καν σκέψη και είμαι πολύ χαρούμενη που είχα εκείνο τον χρόνο, καθαρό και απαλλαγμένο από το συνεχές σχόλιο ότι κάτι καλύτερο μπορεί να συμβαίνει κάπου αλλού! Με λυπεί τρομερά που διαπιστώνω υπερβολική εξάρτηση, εθισμό, σε αυτό το πράγμα που δονεί συνεχώς την τσέπη σας και γνυρίζει πού είστε, τι σκέφτεστε και τι λέτε! Είναι εκπληκτικό το πώς ο κόσμος παγκοσμίως το αγόρασε χωρίς να αμφισβητήσει τις συνέπειες.

Ποια βιβλία βρίσκονται αυτή τη στιγμή στο κομοδίνο σας; Βρίσκομαι στην Κρήτη και γράφω και έχω, όπως συνήθως, μια στοιβή από βιβλία δίπλα στο κρεβάτι μου: ένα αντίτυπο του «Καρτ Ποστάλ», το «Πόσο θα ζήσεις ακόμα, γιαγιά;» της Άλκη Ζέη, «Το δώρο» του Στέφανου Ξανάκη, τη «Μορφωμένη» της Tara Westover και το Ελληνοαγγλικό/Αγγλοελληνικό λεξικό μου.

Αγαπημένη καθημερινή συνήθεια; Καφές.

Τι σας λείπει περισσότερο αυτή την περίοδο; Τα παιδιά μου.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ